

בתור שכזה. יש לו לגילר דיעות מוצקות בנושאי כלבנות. דיעותיו שונות לחלוטין מאלה של בריז'יט ברדו. למשל. יש בהן הכל: מיסחר וגיוענות ובורות — רק לא אהבת חיות.

„כלבים הם כמו בני־אדם“ הוא אומר בקול נחרץ. „והכי חשוב זה השבחת־הגזע. היום בן־אדם שקונה גור־כלבים רוצה לדעת איך ייראה המוצר המוגמר. לכן חשוב לדעת לאיזה גזע שייך הכלב. אם אתה יודע מה הגזע, אתה גם יודע איך נראה המוצר בעוד כמה שנים, כשיגדל ויזדקן.“

„המטרה העיקרית בכלבנות היא להוציא תוצר טוב יותר, יפה יותר. כשביל זה מקיימים תערוכות. הכלבים הזוכים בתערוכות מתפרסמים בכל הארץ וגם בעולם. ואז מרביעים את הזוכים בינם לבין עצמם, ונולדים גורים מאוד מוצלחים.“

„הכי כדאי להרביע בני־משפחה. אה ואחות מוצלחים מולידים גור מעולה שבמעולים. נכון שבאותה המלטה נולדים גם ארבעה־חמישה גורים גרועים, נחותים, אבל כדאי להקריב אותם למען גור אחד טוב.“

„הנושא הזה של השבחת כלבים קרוב לליבי. לכן התערוכה כלי־כך חשובה לי. השבחות ותערוכות אלה שני צדדים של אותה המטבע, ואם הצלחתי לארגן תערוכה עולמית טובה, אני יודע שאני מצליח לנווט את השבחת־הגזע של כל הכלבים בעולם.“

המאמין — יאמין

זהו גילר. אוהב כל דבר בגודל. „לא רק כלבים מוצלחים הגיעו לתערוכה“, הוא אומר, „אלא גם הרבה אנשים חשובים. ואני, הראש שלי.“

שבע גרמני הכלבה של סוזנה וצלר משוטגרט התכרבלה רוב שעות היום בחיקה הנדיב של וצלר. שמה של הכלבה המפונקת הוא ניני פי, והיא כלבה מסוג טרייר אוסטרלי.

דיספרופורציה לוולפנג רטגבר מברלין יש בבית עוד 34 כלבים כמו הנסי בת 18 החודשים. „יש לי רגשות רכים אליה“, הוא אומר. „זה שהיא כלי־כך קטנה לא מפריע לי.“

הוא טופח בידו על מיצחו. „תיכנן ואירגן את הכל. יש כאן נסיך גרמני וברונית איטלקיה ונשיא בית־המישפט של שווייץ ואחד מאילי הנפט הגדולים ביותר במכסיקו. הרבה סלברטיס הבא־תי לתערוכה.“

„רציתי להיות הכי טוב בעולם. באירגון. באירוח. וגם בעניין הזה של בריז'יט ברדו.“

„תרמית? לא. מה פיתאום? לא היתה כאן שום תרמית.“ אומר גילר, ועניו נפערות לרווחה בתמיהה מופגנת.

„שלחתי מיכתב לאגודת ידידי בריז'יט ברדו. מזכירת האגודה, לוסייל קלדו, התקשרה אליי ואמרה שאין שום בעיות וברדו תגיע.“

„קצת חששנו. היא הרי ביטלה לא פעם ולא פעמים את ביקוריה בארץ. החלטנו לשמור על פרופיל נמוך, לא לנפח את הסיפור הזה, ולראות כשקט איך העניינים יתגלגלו. אבל העיתור נאים מאוד התרגשו, אספו עליה פרטים ועשו מזה סיפור גדול.“

„אני האמנתי, בתוס־לב, שהיא בא־מת תבוא. התחלתי לארגן את הביקור שלה. הזמנתי לימוזנות וסוויטה בבית מלון. היה קשה גם לארגן את התערוכה וגם לדאוג לכל הסידורים האלה, אבל התגברתי על הקשיים.“

הוא מפסיק לרגע את שטף־דבריו, בודק את השפעתם. מי שרוצה להזיל דימעה — זה הרגע המתאים.

„ביום רביעי בכוון. היום שבו היא היתה אמורה להגיע, התרגשתי מאוד. אני הייתי צריך לקבל אותה בנמל התעופה. לא ידעתי מה להגיד לה. אולי משהו כמו: זה כבוד גדול בשבילנו ועכשיו התערוכה העולמית מושלמת כי את, הסמל לאהבת בעלי־חיים, הגיעה.“

„וכבר חשבתי איך אלבש בגדים נאים. הייתי מבולבל לגמרי, כמו חתן ביום החופה. „פיתאום, בצהריים, הגיע מיברק. לוסייל קלדו מודיעה לי שבגלל התחייבויות קודמות בריז'יט נאלצת לבטל את ביקורה.“ היכן המיברק? „אה, לא הבאתי אותו!“

„התאכזבתי מאוד. „מי שמאמין לגירסה שלי — מאמין. ומי שלא מאמין — שלא יאמין. לא אכפת לי.“

הגביע הוא שלנו כמו כלב־תפנוקים מבתי עשירים, שמעולם לא נאלצו לחרוץ שיניים או לנבוח כדי להשיג פיסת־בשר.

אינו מרפה ממכשיר־הקשר, משחק בנאמנות וברמאות את תפקיד מנכ"ל הביכר. „אמר לי לפנות אליך“, פונה אליו גברת בשימלה ורודה, שימעות בעיי ניה. „השופט מתנכל לכלב שלי. הוא לא סובל כלבים מהסוג של הכלב שלי.“

גילר מצמיד את מכשיר־הקשר לפיו. זורק מצלים מהירות אל מישהי רחוקה ונסתרת. טופח לורודה על כתפה. „לכי אליה. דיברתי איתה. היא תעזור לך.“

תארו הרישמי של דרוון גילר הוא „ז'ר החוג לכלב רועים גרמני בישי־ראל ומנהל תערוכת הכלבים העו־למית“. 87 מדינות חברות בהתאחדות העולמית לכלבנות. בכל שנה נערכת התערוכה העולמית במדינה אחרת. בשנה שעברה התקיימה התערוכה בווינה. בשנה הבאה בלימה.

מוצלה יותר מאחרים. כך הגעתי אל האיגוד הישראלי לכלבנות. „אני חזק בצד האירגוני. אני יודע לארגן תערוכות בצורה טובה. לכן אני תמיד ממונה על האירגון של כל מיני מיבצעים גדולים. כמו התערוכה העו־למית.“

„גם בצד המיקצועי אני חזק. יש לי ידע רב. אבל אין לי תעודות שמעידות על הירע הזה. כי אף־פעם לא היה לי זמן ללמוד בצורה מסודרת במידרשה לכלבנות.“

„אנשים שמכירים אותי ויודעים כמה הרבה ידע יש לי. מתקשרים אליי ושואלים אותי איך לגדל כלב ומה לעשות כשהכלב שלהם מרגיש לא טוב. ואני עונה. הכל בהתנדבות.“

עוד ועוד משבח גילר את עצמו ואת הירע הרב שלו. ומספר בהתלהבות כמה הוא מוכן לעזור לכל נצרך. כך גם בתערוכה. הוא מתרוצץ הלך ושוב.

המלך האוהאו הכלב ג'ין של המלך חואן קרלוס מספרד מארגני התערוכה. מפני ששכחו לתלות את דגל ספרד באמפיתיאטרון.